

Tisztelt Alkotmánybíróság!

IV/414-5/2019. sz. alatti ügyhöz csatolva

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Miskolci Járásbíróság által 23.Szk.11933/2018/5. sz. alatti végzés alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

- a) A Miskolci Járási Hivatal 2018. június 15. napján kelt BO-08/SZABS/4234-13/2018. számú határozatával csendháborítás szabálysértés elkövetése miatt velem szemben 50.000.- forint pénzbírságot szabott ki. Ez ellen kifogással éltem, tárgyalás kitűzését kértem azzal, hogy a szabálysértési eljárás a szabad vallásgyakorláshoz fűződő jogait sértette meg. A Miskolci Járásbíróság e határozatot a 2018. szeptember 21. napján kelt, 23.Szk.11933/2018/5. sz. alatti végzésével hatályában fenntartotta.

Az eljárás [REDACTED] feljelentése hatására indult meg, egy 2018. május 12. napjában megjelölt elkövetési időszakkal, csendháborítás szabálysértés címen. Ezt az eljárás során egy – állításom szerint jogtalanul rögzített – hangfelvétellel kívánta bizonyítani, melyet fel is használtak, és részben erre alapítottan került a szabálysértési eljárásban kiszabásra a pénzbírság. Kifogásom előterjesztése során már hivatkoztam arra a körülményre, hogy a kifogásolt hangoskodás a vallásgyakorláshoz kapcsolódik, mert a szülőházamban így szoktunk imádkozni. Amellett panaszt tettem a hangfelvétel bizonyítékként való értékelés tárgyában is.

A Miskolci Járásbíróság végzésében azt állapította meg, hogy két alapjog ütközött egymással. Kimondta, hogy jogom van a szabad vallásgyakorláshoz, de ezen jogom gyakorlása nem járhat mások alapvető jogainak sérelmével. Imádkozásom, amelyet indoklásában kifejtetten más embereket zavaró módon valósított meg, ezen személyek pihenéshez, testi és lelki egészséghez való jogának sérelmét okozta. Ekként nem volt elfogadható hivatkozásom a szabad vallásgyakorlás jogára akkor, amikor ezzel másokat akadályozok, zavarok a pihenésben, és ezen cselekmény jogszabályban meghatározott szabálysértési tényállásba ütközik. Tehát a járásbíróság a kifogást alaptalannak találta.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/414-6/2019
Érkezett:	2019. MÁJ 03.
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	[Signature]

- b) A Szabs.tv. 116.§. (3) bekezdése alapján a további rendes jogorvoslati lehetőség kizárt. Egyéb rendkívüli jogorvoslati eljárás (felülvizsgálat, perújítás) nincs folyamatban.
- c) Beadványom az Alkotmánybíróságon már IV/414-5/2019. sz. alatt iktatva lett, igaz, elkéssetten. Az ezzel kapcsolatos kimentésemet jelen beadványom mellékleteként terjesztem elő.
- d) A szabálysértési eljárásban eljárás alá vont személyként szerepelek, így a határozatban foglaltak közvetlenül kihatással vannak rám. Ennek ténye alapozza meg közvetlen érintettségemet.
- e) Azt, hogy álláspontom szerint az alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, az alábbiakkal igazolom.
Az általam hivatkozott, az Alaptörvény VII. cikk 1.§. (1) és (2) bekezdésében foglalt lelkiismereti és vallásszabadság alapjoga került szembeállításra a XX. cikk (1) bekezdésében szereplő testi és lelki egészséghez fűződő alapjoggal; a bíróság a mérlegelés körében az utóbbit állította szembe az előbbivel és „nyilvánította erősebbnek”.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

- a) Az Alaptörvény alábbi rendelkezései kerültek megsértésre:
Magyarország Alaptörvényének VII. cikk (1) bekezdése (illetve azonos szöveggel, az Alaptörvényből fakadóan a lelkiismereti és vallásszabadságjogáról szóló 2011. évi CCVI. törvény VII. cikk 1. § (1) és (2) bekezdése) szerint mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.
- b) Figyelemmel arra, hogy a Miskolci Járásbíróság döntését két alapjog összeütközésének feloldására alapította, így az Alkotmánybíróságnak álláspontom szerint elsődlegesen abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy valóban e két alapjog összeütközéséről volt szó.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal *arányosan*, az *alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával* korlátozható. Az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki *vallásos*

cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa. Az Alaptörvény XX. cikk szerint pedig mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény lényegében az Alaptörvény már hivatkozott rendelkezését teszi magáévá, emellett az 1.§. (3) bekezdésében foglaltak alapján kimondja, hogy vallási meggyőződése miatt, avagy vallásának gyakorlása miatt senkit hátrány nem érhet. Továbbá hivatkozom az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülésszakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendeletben foglaltakra. Annak 18. cikkében foglaltak szerint a szabad vallásgyakorlás nem büntethető és nem engedélyezett az sem, hogy vallását szabadon gyakorló személyt hátrányosan megkülönböztessenek, avagy ebben a jogában korlátozzák. Ezenkívül az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai, vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Megítélésem szerint a Miskolci Járásbíróság már eleve tévesen hivatkozott arra, hogy a mérlegelendő másik alapjog a XX. cikkben foglalt testi és lelki egészség lenne. Álláspontom szerint jelen esetben (az eset összes körülményeit ismerve) a VI. cikk (2) bekezdésben foglalt rendelkezéssel összhangban arról lehet csak szó, hogy „az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalma”. Kérdés azonban, hogy valóban sérült-e az otthon nyugalma. A szabálysértési eljárásban is már többször jeleztem, hogy azt a bizonyítékot, amelyet velem szemben felhasználtak (hangfelvétel), jogellenesen szerezték meg, hiszen a felvétel rögzítéséhez szükséges eszköz gyakorlatilag az én lakásomba lett telepítve. Ilyen körülmények mellett azonban (túlmutatva a jogszerűség vagy a jogellenesség kérdéskörén is) a hangfelvétellel azt nem lehetett bizonyítani, hogy azt egyébként hol és mikor, milyen hangerővel lehetett hallani. Másként szólva, az nem állapítható meg, hogy az otthon nyugalma a feljelentő vonatkozásában sérült volna, csupán annyi, hogy a felvételen is szereplő imádkozás megtörtént (azzal, hogy az otthon nyugalma egyebekben engem és családomat is ugyanúgy megillet). De az, hogy ez másokat mennyiben tudott szükségtelenül zavarni, nem került bizonyításra. Esetlegesen a szabálysértési eljárás kezdeti szakaszában egy helyszíni bizonyítással fel lehetett volna oldani ezt. Korábban benyújtott beadványomban viszonylag részletesen leírtam az eset háttértörténetét, azokból kiválóan pedig megítélésem szerint önmagában a tanúk állítására alapozni a bíróságnak végzését nem lehetett.

Mindezekre tekintettel azt kérem a tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy fejtse ki álláspontját abban a kérdésben, hogy

- a) Helytálló-e az általam levezetett okfejtés, mely szerint a Miskolci Járásbíróság tévedett, és egy másik alapjoggal áll a lelkiismereti és vallásszabadság kérdése kollízióban? (nevezetesen az otthon nyugalmának a sérülése a testi és lelki egészséghez való jog helyett)
- b) Függően az előző kérdésekre adott válaszuktól, helyes-e a Miskolci Járásbíróság álláspontja, miszerint a lelkiismereti és vallásszabadság joga korlátozható-e a testi és lelki egészséghez fűződő joggal való összeütközés esetén / jelen esetben az otthon nyugalmának megsértéséről beszélhetünk-e és az korlátozza-e a szabad vallásgyakorlást?

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Nyilatkozom, hogy a korábban benyújtott beadványom óta egy végzés érkezett a Miskolci Járásbíróságról, a kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásával kapcsolatban. Kértem tárgyalás tartását, ott pedig előadtam, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztése már folyamatban van, és egyben kezdeményeztem a felfüggesztést is.

Az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozataláról szóló nyilatkozatot jelen beadványomhoz mellékelem.

Nyilatkozom továbbá, hogy a korábban becsatolt

[REDACTED]

[REDACTED]


[REDACTED]